

אתה ויהודה

גריפל וקלקא באוסטרליה

בשתי הזדמנויות פורסם מדור זה על הטובות ההדדיות שבין מ"מ ראש-עיריית תל-אביב יגאל גריפל, לבין הקבלן נחום קלקא. בראשונה, לפני כחצי שנה, כאשר קלקא ניסה להניע קב-לנים שבנו בכיכר המדינה לתת תרומות לתנועת החרות שגריפל הוא מראשיה. לקבלנים הובטח, כי תמורת התרומה

עיריית תל-אביב, ב-9 במאי השנה, את נסיעתו של גריפל לאוסטרליה ולאירופה, לפי הזמנת ראש עיריית סידני באוס-טרליה, היא אישרה לממן לגריפל רק אש"ל של שבועים באירופה, אך לא מימון של הנסיעה לאוסטרליה. מכיוון שקלקא, ידיו של גריפל, קשור עם אוסטרליה, ושותפיו בעסקייהבנייה

Tel Aviv Mayor at Hakoah

יגאל גריפל, רעייתו ונחום קלקא לאוסטרליה באהבה

העניק העיריה לקבלנים שבנו מישרדים ללא-רישיון בכיכר, את הרישיון המיוחל. הפעם השנייה היתה לפני כחודשיים, כאשר פורסם כיצד הסדיר גריפל כי קלקא ישלם את מיסיו לעירייה (750 אלף לירות), שנה וחצי אחרי הזמן ה-נתבע בחוק. משמעות הדחייה היא מת-נה של 337.5 אלף לירות לקלקא, על חשבון העירייה (ה"העולם הזה", 2018). כאשר אישרה ועדת-הכספים של

הם מסידיני, היה המשך הסיפור ברור לגמרי. כפי שמראה התמונה, שנשלחה על-ידי קוראת מסידיני, שצירפה למעטפה גם את הקטע על המתנות לקבלן קלקא, בילו בסידיני גריפל, אשתו ונחום קלקא יחדיו. התמונה מראה את שלושתם בבריכת-השחייה של מועדון ככח בסידיני — ותוך כדי כך הועלה גריפל לתפקיד ראש-העיר, לפחות בכותרת.

חסיסה ב'ין עובדי

„בנק ישראל“

חבר ועד עובדי „בנק-ישראל“, מאיר שטריקמן, התפטר מתפקידו וקרא ל-התפטרות כל ועדי הבנק בירושלים, חיפה ותל-אביב, ולפתיחה במאבק ובחשיפת האמת על הנעשה בבנק. מיכתב-התפטרותו אומר, כי ב„בנק-ישראל“ קיים פער עצום בתנאי השכר בין מורשי החתימה לבין בעלי הדרגות הוטרות. ההרכב הנוכחי של הוועד ה-ארצי אינו מאפשר תיקון המצב, כי הוועד-דים של ירושלים וחיפה הם ועדי-מנהלים, ולירושלים רוב בוועד הארצי למרות ש-הדבר אינו מוצדק. לאור עובדות אלה, אומר שטריקמן, הוא מתפטר מן הוועד ומציע לעובדי הבנק לפטר את כל הוועדים, ולבחור במי-קומם ועדים המוכנים להילחם במין בעלי הדרגות הוטרות. המיכתב מסיים בק-ביעה, כי במדינת ישראל קיימת דמוק-רטיה ולכן גם ב„בנק ישראל“ מותר לדבר.

איך לנוסע

לחוו"ל בזול?

בחינה מדוקדקת של תוכנית „קשת“, המופצת על ידי כל סוכני-הנסיעות, מר-אה כי היא מאפשרת לישראלי לשלם במטבע ישראלי רבע מהוצאות המלון ב-חוו"ל או שכירת הרכב. כן ניתן לשלם גם רבע מהוצאות הטיולים המאורגנים בחוו"ל במטבע מקומי ישראלי. פירוש ה-דבר הוא הגדלה החקצבה הירשמית של 450 דולר לסכום של 600 דולר למעשה. הגדלה זו טומנת בחובה יתרון נוסף. על רכישת מטבע זר יש לשלם היטל של 15%, ואילו התשלום בלירות עבור המלוונות בחוו"ל פטור מן ההיטל, מכאן שחוסכים על הוצאות המלוונות או ש-כירת הרכב או הטיולים 3.75%. לאור עליית-המחירים המבהילה בחוו"ל, מאפ-שרת תוכנית זו לנוסע לחוו"ל חיסכון ניכר במטבע היקר.

השיגעון הגדול

עכשיו, אחרי שנגמר שיגעון הקניה בגלל מס-עוד-מוסף, כדאי לעשות את החשבון אם זה היה כדאי. קבלן ידוע מספר, כי מכר בשבועיים שלפני המס עשרות דירות שלא הצליח למכרן שנה וחצי, כאשר הקונים טוענים כי ברצונם לחסוך את המס.

קונה כזה חסך שמונה אחוזים של מס על דירה שמחירה, נניח, 200 אלף לירות. הוא חסך 16 אלף לירות מס. אבל הריבית על כספו היא כיום 3 אחוז-זים לחודש, או 6000 לירות. על-ידי הק-דמה הקניה ביותר משלושה חודשים — הוא מפסיד, לא מרוויח.

הפאשלה של

הפשל"ם

נתונים אחרונים על הגבייה-בנועל של פקיד-השומה של מס-ההכנסה מגלים, כי המישרד המיוחד שהוקם לגבייה מיי-חדת (פקיד-שומה לגבייה מיוחדת — פשל"ם) של מיקרים קשים, נכשל כישלון חרוץ. הנתונים הם לתקופה אפריל 1975 עד סוף פברואר 1976. בתקופה זו גבה פקיד-שומה 1 בתל-אביב מעצמאיים 136 מיליון, מחברות 145 מיליון. פקיד-שומה ת"א 2 גבה מעצמאיים 176 מיליון ומחב-רות 125 מיליון. פקיד-שומה ת"א 3 גבה מעצמאיים 122 מיליון ומחברות 122 מיליון. פקיד-שומה ת"א 4 גבה מעצ-מאיים 160 מ' ומחברות 129 מ'. פקיד-שומה ת"א 7 גבה מעצמאיים 42 מ', ומחברות 2 מיליארד לירות.

באותה תקופה גבה בתל-אביב הפש-ל"ם מעצמאיים 4 מ', ומחברות 5 מ'. פקיד-השומה בירושלים גבו כולם באותה עת מעצמאיים 123 מ', ומחברות 402 מ'. בחיפה היתה הגבייה מעצמאיים 218 מ' ומחברות 868 מ'.

השוואת הגביה לאותה תקופה בשנה קודמת מגלה, כי השיא בגבייה הוא בחיפה. הגבייה מחברות גדלה ב-88%, ומעצמאיים ב-45%.

בתל-אביב, הגידול המשמעותי היחיד כימט הוא של פקיד-שומה 2, שהגדיל את הגבייה מעצמאיים ב-40%, ושל פקיד שומה 7 שהגדיל את הגבייה מחברות ב-36%.

אם מנכים מכל הגידול את תוספת המדד באותה עת, שהיתה 20%, הרי מר-בית פקיד-השומה לא הדביקו את התר-ספת במדד. מפליא כי דווקא בחיפה הגיעו להישגים בולטים, ואילו בתל-אביב לא.

התמונה דומה למי שמיהר לקנות מכונית חדשה בגלל המס, וכך עשו מי-אות אנשים. נניח שפלוני קנה מכונית חדשה במאה אלף לירות, הרוויח את המס של שמונת אלפי לירות. בעוד חוד-שיים יוצאים הדגמים החדשים של המ-כוניות, ואז יורד מחיר מכוניתו ב-20 אחוזים, היינו עשרים אלף לירות, נוסף לריבית על כספו, שביעור של 3000 לירות לחודש. אז היכן ההיגיון?

יורם גרוס

באוסטרליה

משתפי יום-העיון שנערך למישלחת-הסחר האוסטרלית בתל-אביב, שבאה כדי להגביר את קשרי-המסחר ההדדיים בין שתי הארצות, חזו גם בסרטים על אוס-טרליה. התפתח הישראליים היתה גדולה, כאשר נוכחו כי הסרטים עוצבו על-ידי הישראלי יורם גרוס, שהיה בעבר בין הבולטים בעשיית הסרטים בישראל.

ראש המישלחת האוסטרלית, דייוויד גורג, סיגר רכש לעצמו שם בולט ביבשת הרחוקה.

מה משמעות החוק

לעידוד הסרט הישראלי?

סופי של 9000 רגל עולה בארץ 60.7 אלף לירות. באיטליה רק 26 אלף לירות. יוצא כי בחשבון כולל בשיטה החדשה, מוזילים את ההפקה ביותר מ-100 אלף לירות.

החוק הקיים לעידוד הסרט הישראלי אינו ברור וניתן לפירושים שונים, טוען הבמאי והמפיק יהודה „ג'אר“ נאמן, בעיקבות פירושי מישרד-המיסחר והתע-שיה לחוק. לפי החוק, יש לתת מעמד של סרט ישראלי לכל סרט אשר 80 אחוזים מצילומיו, פיתוחיו ועיבודיו ייעשו בישראל. עמדת מישרד-המיסחר-והתעשייה עד כה היתה, כי הכוונה היא ששמונים אחוזים מכל אחת מן העבודות לחוד תיעשנה בישראל, היינו 80 אחוזים מן הצילומים ו-80 אחוזים מן הפיתוח ו-80 אחוזים מן העיבודים. עמדה זו מושפעת מלחץ המעבדות ביש-ראל, הרצות להגדיל את חלקן בתע-שיית הסרטים.

יהודה נאמן מצביע על שיטה חדשה לתצלום סרטים, המחייבת מסירת עבו-דות הפיתוח בחוו"ל, ומוזילה בצורה דראסטית את הוצאות הסרט במטבע זר. הכוונה היא לשיטה חדשה לצילום בשם טכנסקופ, שפותחה באיטליה בילבד. לפי שיטה זו מצלמים את הנטיב בחצי גודל רגיל. היינו, על מטר נטיב מצלמים שני מטר תמונות, ואחר מגדילים את ה-נטיב לגודל של תמונה רגילה. כך חוס-כים מחצית הכמות של הפילם המצולם.

סרט רגיל צורך כ-70 אלף רגל פילם, ביחס של צילום פילם בכמות של פי-שמונה מאורך הסרט האמיתי. אורך סרט של 90 דקות הוא 9000 רגל. כמות כזו של פילם עולה 124 אלף לירות. מחצית לירות. פיתוח סרט רגיל בארץ עולה 62.3 אלף לירות. פיתוח מחצית הכמות בשי-טה החדשה באיטליה עולה רק 18 אלף לירות.

במאי יהודה נאמן מאיטליה בחיסכון

לאן ועלמים המקררים הישנים?

העיתונים מלאים לאחרונה בהצעות לרכישת מקררים ישנים. גם מוכרי מק-רים חדשים מוכנים לשלם עד 1000 ל"י תמורת המקרר הישן. מה עושים בהם?

מסתבר, כי הם נמכרים לתושבי וסו-חרי הגדה והשומרון, במחירים של עד 5000 לירות המקרר, וחלקם עובר הל-אה, לארצות ערב.